V

Res mind kuulis laale waada,
Se ütel ilu laale waada,
Ütles laulwad lusti laulu,
Lusti laulu, rööma laulu,
Ma laulan läbi murede.
Läbi läilase südame,
Läbi ale akkamise,
Läbi hoolde ohkameste;
Suu laulab süda muretseb,
Silmad wetta weeretawad,
Pale laseb laineida,
Silmilt weereb rinnulegi,
Rinnult weereb pölwilegi,
Pölwilt weereb säärilegi,
Säärilt suure varwalegi,
Warwalt weereb maalegi.
Kus sus kukkus tilgakene,
Sinna tekkis tügikene,
Kaswis kala järwekene,
Tügi sisse neiukene.
Sell käisid kolmed kosilased;
Üks oli kuu, teine päewa,
Kolmas tähte, täisimeesi.
Ei ma läha kuulegi,

Kuul on kolmed kurjad teod,
Korra kaswab teise kaob,
Kolmandal kaob koguni.
Ei ma läha päewalegi;
Pal paistab pala waste,
Wätab wilja wäljapealte,
Orassed wao wahelta.
Ma läkan tähel täiel mehel,
Tähel täkud tullissaagi,
Üks oli halli teine kõrwi,
Kolmas se weri punane.
Üks oli südile seotud,
Teine nüdile neotud,
Kolmas pantud pandelisse,
Sabad saksa taaderisse,
Lakad laiasse rahasse,
Salad ummi raudadesse.

XI

Ouele kolmed wärawad,
Wäljale kolmed orassed,
Tapule kolmed umalad,
Emale kollmi tütarlasta,
Kolm oli hälli toassa,
Üks oli säetud sängi teele,